

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., v právní věci žalobce **BS DEALER, a.s.**, se sídlem Dostihová č.e. 200, Slušovice, zastoupen JUDr. Františkem Novosadem, advokátem, se sídlem Smetanova 1101, Vsetín, proti žalovanému **Finančnímu úřadu ve Zlíně**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 8. 8. 2008, podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 11. 8. 2008, domáhal, aby soud vydal tento rozsudek:

I. Zřízení níže uvedených zástavních práv je neoprávněné č.j. 117037/99/303940/4111 ze dne 3. 6. 1999 právo kvůli nedoplatku DPH z období 3/1996 - 3/1998 v částce 1.072.130,- Kč, č.j. 56037/00/303940/4111 ze dne 24. 3. 2000 kvůli nedoplatku daně z převodu nemovitosti v částce 552.117,- Kč, č.j. 7798/02/303941/4111 ze dne 23. 1. 2002 kvůli daňovým pohledávkám ve výši 1.608.836 Kč, č.j. 134063/03/303941/4111 ze dne 30. 5. 2003 na zajištění daňových pohledávek ve výši 572.704,- Kč.

II. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně o odvolání č.j. 11460/08-1500-706611 ze dne 7. 7. 2008, č.j. 7857/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10922/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10923/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10925/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10926/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10924/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008 se ruší.

III. Žalobci se přiznává náhrada nákladů řízení.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 15. 8. 2008, č.j. 31 Ca 114/2008 – 44, byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2000, č.j. 56037/00/303940/4111 (dále také „napadené rozhodnutí“) vyloučena k samostatnému řízení.

Krajský soud v Brně rozhodl usnesením ze dne 5. 12. 2009, č.j. 31 Ca 141/2008 – 16 tak, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2000, č.j. 56037/00/303940/4111 odmítl, protože žalobce řádně nevyčerpal opravné prostředky. Proto zdejší soud rozhodl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) tak, že žalobu odmítl.

Toto usnesení bylo napadeno kasační stížností žalobce. Nejvyšší správní soud o ní rozhodl rozsudkem ze dne 30. července 2009, č.j. 7 Afs 42/2009 – 78 tak, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud uvedl, že „Krajský soud však nesprávně posoudil právní otázku, dospěl-li k závěru, že stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Stěžovatel totiž, jak ostatně krajský soud uvedl i v napadeném usnesení, podal proti rozhodnutí finančního úřadu ze dne 24. 3. 2000, č. j. 56037/00/303940/4111, odvolání, které však finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 4. 5. 2000, č. j. 98253/00/303940/4111, zamítlo, neboť bylo podáno po lhůtě. Opožděné podání opravného prostředku v řízení před správním orgánem však neznamená, že nebyl uplatněn. Stěžovatel tedy vyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Odvolání podané opožděně má tedy pro soudní přezkum správního rozhodnutí význam, ale nikoli jako důvod pro odmítnutí žaloby pro její nepřipustnost ve smyslu ust. § 68 písm. a) s. ř. s., nýbrž jako skutečnost rozhodná pro posouzení důvodnosti žaloby. Krajský soud se tedy měl žalobou věcně zabývat a posoudit v mezích žalobních bodů zákonnost rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí odvolání. Byla-li jediným důvodem zamítnutí odvolání opožděnost, měl se krajský soud zabývat tím, zda odvolání vskutku bylo podáno opožděně.

Nesprávné posouzení právní otázky nepřipustnosti žaloby podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. mělo za následek i další nezákonnosti, a to při posuzování otázky, kdo je v řízení o žalobě podle ust. § 65 s. ř. s. žalovaným. Touto otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu a v usnesení ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikovaném pod č. 543/2005 Sb. NSS a na www.nssoud.cz mimo jiné uvedl „Aby byl žalobce úspěšný, musí být aktivně věcně legitimován, tj. musí být nositelem subjektivního práva, jehož ochrany se domáhá, a žalovaný musí být legitimován pasivně, tj. musí být nositelem tomu odpovídající subjektivní povinnosti. (...) V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. však osoba žalovaného není určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Sám soudní řád správní v obecném ustanovení § 33 odst. 1 praví, že odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon. Na toto ustanovení potom navazuje § 69 s. ř. s., podle něhož je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle dílu prvního hlavy druhé části třetí správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce.“

Stěžovatel sice v žalobě zaměřil svoji pozornost na prvoinstanční rozhodnutí, ovšem výslovně hovoří o tom, že proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, neboť je zmiňuje jako přílohu č. 13 žaloby. Také, byť zcela obecně, uvádí, že „všechna odvolání proti rozhodnutím“ skončila zamítnutím. Znamená to tedy, že v dané věci (ne však v jiných souvisejících případech, posuzovaných Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 31 Ca 142/2008 a 31 Ca 114/2008 a Nejvyšším správním soudě pod sp. zn. 7 Afs 43/2009 a 7 Afs 31/2009) bylo zjevné, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 4. 5. 2000, č. j. 98253/00/303940/4111, kterým bylo rozhodnuto o odvolání stěžovatele proti rozhodnutí finančního úřadu ze dne 24. 3. 2000, č. j. 56037/00/303940/4111. Bylo tedy rovněž jasné, že žalovaným není finanční úřad, nýbrž finanční ředitelství. Pokud tedy krajský soud jako se žalovaným jednal s finančním úřadem

místo s finančním ředitelstvím, jednal jako s účastníkem řízení s někým, kdo jím v daném případě nebyl a zatížil tím své rozhodnutí vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, k níž byl Nejvyšší správní soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti podle § 109 odst. 3 s. ř. s.“

Krajský soud v Brně, jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. vyzval Finanční ředitelství v Brně, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, zda-li v předmětné věci rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2000, č.j. 56037/00/303940/4111.

Na výzvu reagovalo Finanční ředitelství v Brně podáním ze dne 21. 5. 2010 tak, že v předmětné věci nerozhodovalo, neboť podle ust. § 49 odst. 2 písm. b) a ust. § 50 odst. 3 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost vydává pouze prvostupňový orgán, tj. Finanční úřad ve Zlíně.

Podle ust. § 5 s. ř. s. nestanoví –li zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud návrh odmítne, pokud návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného,

Žaloba z 8. 8. 2008 napadá rozhodnutí žalovaného z roku 2000. Žaloba je proti tomuto rozhodnutí opožděná, protože lhůta pro podání žaloby ve správním soudnictví proti rozhodnutí činí podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. dva měsíce. Soud ji proto musí odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

V posuzovaném případě nerozhodovalo Finanční ředitelství v Brně, ale pouze Finanční úřad ve Zlíně. Proto za účastníka řízení Krajský soud v Brně považoval pouze Finanční úřad ve Zlíně, neboť neshledal jakýkoli legitimní důvod jednat s Finančním ředitelstvím v Brně.

Žalobu by dále bylo nutné odmítnout pro nevyčerpání řádných opravných prostředků podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. Žalobce sice podal proti napadenému rozhodnutí, tj. proti rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 24. 3. 2000, č.j. 56037/00/303940/4111, odvolání, to však bylo rozhodnutím Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 4. 5. 2000, č.j. 98253/00/303940/4111 zamítnuto podle § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP. Proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost je však možné podat odvolání, jak byl žalobce poučen. Opravný prostředek však žalobce nepodal. Pokud tedy měl být soudní přezkum podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. napadeného rozhodnutí „umožněn“ prostřednictvím rozhodnutím Finančního

úřadu ve Zlíně ze dne 4. 5. 2000, č.j. 98253/00/303940/4111, i tak by se jednalo o žalobu nepřipustnou pro nevyčerpání opravných prostředků, neboť proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí odvolání bylo možno podat řádný opravný prostředek – odvolání.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 23. 6. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu